

นิทานน้ำใจ167

กากับนกเขา

The crow and the dove.

นิทานอีสป203

เศรษฐีคนหนึ่งเลี้ยงนกเขาตัวเมียตัวหนึ่งที่กำลังตั้งท้องและกำลังจะออกไข่ในอีกไม่ช้า เศรษฐีได้ดูแลแม่นกเขาเป็นอย่างดีด้วยการขังมันไว้ในกรงทองคำแสนงดงาม ทั้งยังให้อาหารมันกินจนอ้วนอ้วนหน้าสำราญในทุกมื้อ

วันหนึ่งมีกาตัวหนึ่งบินผ่านมาเกาะอยู่ใกล้ๆ กรงของนกเขา นกเขาจึงทักทายขึ้นว่า “สวัสดีกา ข้ารู้สึกสงสารเจ้าเสียจริงๆ ที่ต้องออกหาอาหารอย่างยากลำบากทุกวัน ดูข้าสิ ข้ากินอยู่อย่างสุขสบาย และลูกๆ ของข้าก็ได้กินอยู่อย่างสุขสบายเช่นกัน”

เมื่อกาได้ฟังดังนั้น ก็ตอบกลับไปว่า “ข้าไม่อิจฉาเจ้าหรอก เพราะถึงแม้ว่าเจ้าและลูกๆ ของเจ้าจะมีอาหารกินกันอ้วนอ้วนหน้าทุกมื้อ และมีที่นอนหลับอย่างสุขสบายทุกคืน แต่พวกเจ้าก็ต้องถูกขังอยู่ในกรงที่ไร้อิสระภาพ”

นิทานเรื่องนี้สอนให้รู้ว่า : “แม้จะอด หยากแต่เป็นอิสระ ก็ดีกว่ากินอ้วนแต่ถูกขัง”